

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 71. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm2709.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XV. Ninive og Samaria.

Der løber en Flod, dybt inde i Asien, fra Nord til Syd, ved Navn Tigris, og ved samme Flod laae der paa den Tid en stor og ældgammel Stad, som hedd Ninive, og var Hoved-Staden i de Assyrers Rige. Folket i Ninive var blevet saare fordærvet, og ei længe efter Elisas Dage taledede Herren til En af sine Propheter, til Jonas fra Galilæa, og sagde, at han skulde drage til Ninive og spaae imod Staden, men Jonas var bange for at have Skam af den Reise, og gik ombord paa et Hedning-Skib, for at flygte langt bort over Havet. Dog, den almægtige Gud kan Ingen undflye, som David synger: hvor kan jeg undgaae din Aand, og hvor kan jeg undflye dit Aasyn! kunde jeg end fare paa Morgen-Rødens Vinger, did, hvor Havet slipper, saa skulde ogsaa der din Haand mig lede, din Høire mig fængsle, og det maatte Jonas sande; thi Herren lod komme en flyvende Storm, saa Skibs-Folket saae Døden for Øine, og kastede Lodd, for at giætte sig til, hvem det var, der havde Ulykken med sig, og Lodden faldt paa Jonas, som da ogsaa strax tog Skylden paa sig, og sagde: kaster kun mig overbord, saa lægger Stormen sig! Som sagt, saa gjort: de styrtede Propheten i Havet, og Stormen lagde sig, men Herren lod en Hval-Fisk sluge Jonas, og, efter tre Dages Forløb, igien opkaste ham levende paa Strand-Bredden. Nu gjorde da Jonas, hvad Herren befoel, og drog til Ninive, og spaaede hørøstet, at om fyrretive Dage skulde Staden forgaae; men da Kongen og Folket hørde Prophetens Ord, da blev de forskrækkede, og fattede gode Forsætter, og bad Gud om Forladelse for alt det Onde, de havde gjort, og som en Fader forbarmer sig over sine Børn, saaledes forbarmer Gud sig over alle dem som frygte ham ; derfor sparede han Ninive, og da Jonas knurrede over, at han havde Skam af sin Spaadom, da svarede Herren: skulde Jeg ikke ynkes over Ninive, den store Stad, hvor der er over tolv Gange titusinde Menneske-Børn, som ei kiende Forskiel paa Høire og Venstre!

Anderledes gik det i Samaria, thi der havde Herren advaret Kongerne og Folket mangfoldige Gange, ved Elias og Elisa, og ved mange andre Propheter, men de fremturede i Ugudeligheden, saa Børnene blev immer værre end Forældrene, og deraf kom det, at da Assyriens Konger uddrog fra Ninive fik de Magt over Israel, og En af dem som hedd Salmanassar, ødelagde Samaria og bortførte Folket i Trældom. Jon. 1-4. 2 Kong. 17.